

คนขี้ลืม

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

มีชายคนหนึ่งเป็นคนขี้ลืม ขี้ลืมจริงๆ เรื่องอะไรจำได้ประเดี๋ยวเดียว

แล้วก็ลืมหมดเขาจะทำอะไรไม่ได้เลย

วันหนึ่งชายขี้ลืมคนนี้ก็ถือมีดเข้าไปในป่าเพื่อจะไปตัดต้นไม้

เดินทางไปได้สักพักหนึ่ง เกิดปวดอุจจาระ จึงเอามีดพาดติดกับต้นไม้ไว้
แล้วก็หาที่หลบไปถ่ายอุจจาระ

พอถ่ายอุจจาระเสร็จก็เดินออกมา เห็นมีดเล่มหนึ่งอยู่ที่ต้นไม้

เขาลืมไปว่าเป็นมีดของตัวเอง

เขาดีใจมากจึงรีบวิ่งไปคว้ามีดมาถือไว้ แล้วจับมีดชูขึ้นพลางเดินไปรอบๆ

แล้วพูดว่า “วันนี้โชคดีแต่เช้าเลยมีดของใครก็ไม่รู้ยังใหม่อยู่

ลับเอาไว้มกริบทีเดียวเจ้าของมีดนี้แย่มาก ของดีๆ อย่างนี้มาลืมไว้ได้

อายคนไม่รู้จักรักษาของ คนอย่างนี้ทำมาหากิน อะไรมีแต่จะลุ่มจม”

เผอิญเขาเดินไปเหยียบเอาอุจจาระที่ตนเองถ่ายไว้เมื่อครู่นี้เข้า

ลืมนว่าเป็นของตัวเองจึงตะโกนด่าขึ้นว่า

“อายคนอุบาทว์ที่ไหนมาถ่ายไว้ได้ ที่ทิ้งป่กวางใหญ่มาทำโสโครก

เอาไว้ตรงนี้เอง อ้ายมมนุษย์อัปรีดิ์”

ข้อคิดจากนิทานเรื่องนี้ :

ขึ้นชื่อว่าคนขี้ลืมแล้ว มักจะลืมได้ทุกอย่าง ฉะนั้นจงทำอะไรด้วยความมีสติเสมอ

(จากนิทานพื้นบ้านชุด ข้าขัน)